ଭାରତ ସଂଘ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଅପାର୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜୁଲାଇ 22, 1999

[ବି.ଏନ୍. କିରପାଲ, ଏମ୍. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍ ଏବଂ ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1962:

ଧାରା 12 ଏବଂ 15 -ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଶୁଳ୍କ ହାର ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ତାରିଖ -ଯେଉଁ ଦିନ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭାରତର ଆଞ୍ଚଳିକ ଜଳରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସେଗୁଡ଼ିକ ପଣ୍ୟାଗାରରେ ଗଚ୍ଛିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦିନ ଧାରା 25 (1) ଅଧୀନରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ମୌଳିକ ସୀମା ଶୁଳ୍କରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା -ଯେତେବେଳେ ପଣ୍ୟାଗାରରୁ ସାମଗ୍ରୀ ଅପସାରଣକୁ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଛାଡ଼ ଅଧିସୂଚନା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା -ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଧାରା 15 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଅପାର୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **(1985), 22 ଇ.ଏଲ୍.ଟି. 644, ଓଲଟାଇଦିଆଗଲା ।**

ଏମ୍. ଏସ୍. ଶାହନୀ ବନାମ ମେସର୍ସ ସିଲଭାନିଆ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଲିମିଟେଡ୍, **(1975) 77 Bom. L.R. 380, ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ।**

ମେସର୍ସ ଭାରତ ସର୍ଫ୍ୟାକ୍ଟଣ୍ଟାଣ୍ଟସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, **[1989] 4 ଏସ୍.ସି.ସି. 21 ଏବଂ** *ଧୀରଜ ଲାଲ ଏଚ୍. ଭୋହରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **[1993] Suppl. 3 ଏସ୍.ସି.ସି. 453, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : 1987 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1257-1258 ।

1979 ର ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ନଂ. 774 ଏବଂ 1215 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 17.10.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ସି.ଏସ୍. ବୈଦ୍ୟନାଥନ, ଜୋସେଫ୍ ଭେଲ୍ଲାପଲ୍ଲୀ, ଏନ୍.କେ. ବାଜପେୟୀ ଦଲୀପ ଟଣ୍ଡନ, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ, ଏ. ସୁଦ୍ଧା ରାଓ, ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ, ସୁନୀଲ ଡୋଗ୍ରା, ସୁଶ୍ରୀ ମୋନିକା ଶର୍ମା, ରାଜେଶ କୁମାର, ୟୁ.ଏ. ରାଣା ସୁଶ୍ରୀ ଅର୍ଶୀ ସୁହେଲ, (ଦୀନେଶ କୁମାର ଗର୍ଗ, ସୁଶ୍ରୀ ରାଧା ରଙ୍ଗାସ୍ୱାମୀ, ଆର୍.କେ. ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ, ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ, ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, ସୁଶ୍ରୀ ଲତା କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ଏସ୍.ଏନ୍. ଭଟ୍ଟ, ସତୀଶ ଭିଗ୍, ସଞ୍ଜୀବ ସଚଦେବା) (ଏନ୍.ପି.), ରାଜୀବ କେ. ଗର୍ଗ, ଏନ୍.ଡି. ଗର୍ଗ, କେ.ଜେ. ଜନ୍, ଏ.ଭି. ରଙ୍ଗମ୍ ଏବଂ ଏ. ରଙ୍ଗନ୍ଧନ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

1985 (22) ଇ.ଏଲ୍.ଟି. 644 ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଛି । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ସମୁଦ୍ର ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ସହିତ ଜଡିତ ।

ଯେଉଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ବିଦେଶରୁ ଭାରତର ଆଞ୍ଚଳିକ ଜଳସୀମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଣ୍ୟାଗାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1962 ର ଧାରା 25 (1) ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ମୌଳିକ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଦେୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ପଣ୍ୟାଗାରରୁ ଅପସାରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଛାଡ଼ ଅଧିସୂଚନାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଦିନ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଆଞ୍ଚଳିକ ଜଳସୀମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ସେହି ଦିନ ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେହି ଦିନ ଶୁଳ୍କ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଦାମରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନଥିଲା ।

ଶାହନୀ ବନାମ ସିଲଭାନିଆ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣ, 77 Bom. ଏଲ.ଆର. 380 ମାମଲାରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁସରଣ କରି *ବମ୍ବେ* ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ

ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଜଳସୀମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ସେହି ଦିନ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଟିକସ ପ୍ରଦାନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ କୌଣସି ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଆମ ମତରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆଉ ଅନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅତି କମରେ ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଯଥା, *ମେସର୍ସ ଭାରତ ସର୍ଫ୍ୟାକ୍ଟଣ୍ଟସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1989] 4 ଏସ୍.ସି.ସି. 21 ଏବଂ *ଧୀରଜ ଲାଲ ଏଚ୍. ଭୋହରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1993] Supp. 3 ଏସ୍.ସି.ସି. 453, ସିଧାସଳଖ ଉତ୍ଥାପିତ ସମାନ ବିବାଦ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା । ଏହାକୁ ଫଇସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 46 ଅନୁଯାୟୀ ସାମଗ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ ହିସାବ ଫର୍ଦ୍ଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଦିନଟି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ହେଉଛି ସେହି ତାରିଖ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଦାମରୁ ଅପସାରଣ କରାଯାଏ । ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସତ୍ୟ ଯେ *ଭାରତ ସର୍ଫ୍ୟାକ୍ଟଣ୍ଟସ୍* (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ *ସିଲଭାନିଆ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ* ମାମଲା (77 Bom. ଏଲ୍.ଆର୍. 380) ଏବଂ ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ସଠିକତା ସମ୍ପର୍କରେ ଏହା କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ, ତଥାପି, ଯେପରି ଆମେ ଉକ୍ତ ରାୟ ପଢ଼ିଛୁ, *ଭାରତ ସର୍ଫ୍ୟାକ୍ଟଣ୍ଟସ୍‌ରେ* ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପସଂହାର ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ବିପରୀତ ଥିଲା । ଆମେ ଦେଖୁ ନାହୁଁ ଯେ *ଭାରତ ସର୍ଫ୍ୟାକ୍ଟାଣ୍ଟ୍ସରେ* ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟରୁ ଅଲଗା କରାଯାଇପାରିବ । ସେହିପରି *ଧୀରଜ ଲାଲ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ, ଉଠିଥିବା ବିବାଦ ଯେ ଜାହାଜଟି 20 ଫେବୃଆରୀ, 1989 ରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଜଳସୀମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଟିକସ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ଥିଲା, ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା:

> "ଏହି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସରଳ ପଠନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯେକୌଣସି ଆମଦାନୀ ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ହାର ଗଣନା କରିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ହେଉଛି ଧାରା 46 ଅନୁଯାୟୀ ଘରୋଇ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଳବତ୍ତର ହାର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ, ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ ହିସାବ ଫର୍ଦ୍ଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ତାରିଖ ଏବଂ ଧାରା 68 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଗୋଦାମରୁ ଖାଲି କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଦାମରୁ ଅପସାରଣ କରାଯାଏ । ପ୍ରାବଧାନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଯଦି ପ୍ରବେଶ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ପ୍ରବେଶ ହିସାବ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତେବେ ପ୍ରବେଶ ହିସାବ "ଏହିପରି ପ୍ରବେଶ ତାରିଖରେ" ଉପସ୍ଥାପିତ

ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମ 46 ଏବଂ 31 (1) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଧାରା 46 (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ପରିବହନ କିମ୍ବା ପରିବହନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀକାରୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଘରୋଇ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ପଣ୍ୟାଗାର ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରବେଶ ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହାର ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ଆମଦାନୀ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପରେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 31 (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ଜାହାଜର ମାଲିକ କୌଣସି ଆମଦାନୀ ସାମଗ୍ରୀ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଜାହାଜକୁ "ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ ଅନୁମତି" ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଆମଦାନୀ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ଥିଲା । ଆମଦାନୀ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ ଅନୁମତି ଏବଂ ବନ୍ଦରରେ ଜାହାଜର ଆଗମନ ତାରିଖ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ହେଉଛି ମାର୍ଚ୍ଚ 2, 1989 ଏବଂ ଜାହାଜର ମୁଖ୍ୟ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମାର୍ଚ୍ଚ 2, 1989 ରେ ମାଲ୍ ଛାଡିବେ, ତେଣୁ, ଧାରା 15(1)(a) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ହେଉଛି ସେହି ତାରିଖ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଆମଦାନୀ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପରେ ଭିତର ପ୍ରବେଶ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ହାର ଆଦାୟ ପାଇଁ ମାଲ୍ ଛାଡିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଜାହାଜଟି 20 ଫେବୃଆରୀ 1989 ରେ ଭାରତୀୟ ଆଞ୍ଚଳିକ ଜଳରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ଏବଂ ମାଲ ନିଷ୍କାସନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 46 ଏ ଏବଂ 31 ସହିତ ଧାରା 15 (1) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । 27 ଫେବୃଆରୀ, 1989 ରେ ସାମଗ୍ରୀର ନିଷ୍କାସନ ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହିସାବ ଫର୍ଦ୍ଦ ଉପସ୍ଥାପନ ଏବଂ 28 ଫେବୃଆରୀ, 1989 ରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବିଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୂର୍ବ ପ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ତେଣୁ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ହେଉଛି ମାର୍ଚ୍ଚ 2, 1989 । ସେହି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଦର ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା, ତାହା ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଶୁଳ୍କ ହେବ ଏବଂ 2 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1989 ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଚଳିତ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ହାର ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ପଇଠ ଉପରେ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ କରାଯିବ ।"

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁସରଣ କରି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟ ଆଇନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରେ ନାହିଁ । ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଏହି

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଛୁ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।